

Vücuda Fırak Saydım

– GülsenTunçka · 08 Şubat 2013

Canı dar eyleyince, hasretin narı söndü
Dilime ağıt yaktım, yar kaplandı sözüme
Had safha pişmanlığım, çarkım tersine döndü
Nedamet keskin bıçak, yar saplandı özüme

Düşlerimden düşüşle, beni ebedi yıktın
Mazimin ayakları; hep mi canda iz sürer
Kendimedir isyanım; nerden karşıma çıktın
Seğirtip düşme peşe, feleğim defter durer

Zaman denilen mefhum, yaş kemale akıyor
Derman kar eylemezse, içimde özden coşar
Bir gençlik heyecanı, can hanemi yakıyor
Ben haddimi bilsemde, ömür önümden koşar

Sıkışan mengememiş, tutuşturupta yakan
Ruh matem elbisesi, vücuda fırak saydım
Kandil karası yüzün, uyuşturup ta bakan
Miatdan şamar yiyip, ben daha yeni aydım

Okların yaralarken, ıslak kütük yakılmaz
Sevda denilen yemin, ancak arafa kalır
Bu kadar siteмлere, cihan olsan bakılmaz
Ruhta ikizin öldü, beni ancak nem alır